

Αριθμός Απόφασης: 5154/2017

ΓΠΦΔ: 18-10-17
R

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Τμήμα 9^ο Τριμελές

Αποτελούμενο από τους: Αγγελική Σπετσεροπούλου, Πρόεδρο Εφετών Δ.Δ., Ελπίδα Ανδρονικάκη-Γουδή και Ιωάννα Καραμπάτσου -Εισηγήτρια, Εφέτες Δ.Δ., και γραμματέα τον Ιωάννη Ρήγα, δικαστικό υπάλληλο,

σ υ ν ε δ ρ ί α σ ε δημόσια στο ακροατήριό του στις 1 Ιουνίου 2017, για να δικάσει την με ημερομηνία κατάθεσης 5 Ιανουαρίου 2009 (αριθμ. καταχ. ΑΒΕΜ 3640/4.12.2015) έφεση,

τ ο υ Ελληνικού Δημοσίου, που εκπροσωπείται από τον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. Κηφισιάς, και δεν παραστάθηκε,

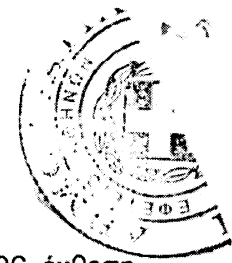
κ α τ ά του [REDACTED], κατοίκου [REDACTED] Αττικής (Οδός [REDACTED], αρ. [REDACTED]), ο οποίος παραστάθηκε με τον πληρεξούσιο δικηγόρο Αναστάσιο Αβραντία, σύμφωνα με την από 31.5.2017 έγγραφη δήλωσή του (άρθρο 133 παρ. 2 ΚΔΔ), που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου.

Το Δικαστήριο, άκουσε το διάδικο που παραστάθηκε, ο οποίος ζήτησε όσα αναφέρονται στα πρακτικά,

Μ ε λ έ τ η σ ε τη δικογραφία

Σ κ έ φ θ η κ ε σύμφωνα με το νόμο.

1. Επειδή, με την κρινόμενη έφεση, η οποία νόμιμα φέρεται για συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, μετά την 10185/2015 παραπεμπτική απόφαση του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, και για την άσκηση της οποίας δεν απαιτείται η καταβολή παραβόλου, ζητείται, παραδεκτώς, η εξαφάνιση της 6125/2008 οριστικής απόφασης του Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών. Με την απόφαση αυτή έγινε εν μέρει δεκτή η, με ημερομηνία κατάθεσης 10.10.2006, ανακοπή του εφεσίβλητου, ακυρώθηκαν α) εν μέρει η υπ' αριθμ. 4343/26.6.2006 πράξη ταμειακής βεβαιώσεως του αρμοδίου οργάνου της ΔΥΟ Κηφισιάς και περιορίσθηκε το ταμειακώς βεβαιωτέο, σε βάρος

Αριθμός Απόφασης: 5154/2017

του εφεσίβλητου, ποσό στις 197.480 ευρώ, και β) η υπ' αριθμ. 1686/22.9.2006 έκθεση αναγκαστικής κατασχέσεως του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Αθηνών Βασιλείου Δήμου, που διενεργήθηκε βάσει της προαναφερόμενης ταμειακής βεβαίωσης.

3. Επειδή, στο άρθρο 553 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, ορίζεται ότι : «1. Οι γραμματείς των ποινικών δικαστηρίων οφείλουν να βεβαιώσουν στο δημόσιο ταμείο τα ποσά των ποινών σε χρήμα, μαζί με τις υπόλοιπες προσαυξήσεις, μέσα στον επόμενο μήνα από τότε που έγιναν αμετάκλητες οι αποφάσεις που τις επέβαλαν. 2. Οι διατάξεις των παρ. 4 έως 7 του άρθρου 588, καθώς και το άρθρο 589, εφαρμόζονται ανάλογα και σ' αυτή την περίπτωση. Ως προς τα υπόλοιπα ισχύουν οι διατάξεις του κώδικα «Περί εισπράξεως δημοσίων εσόδων», εκτός αν ειδική διάταξη ορίζει διαφορετικά», και στο άρθρο 588 , ότι : «1. 3. Οι γραμματείς των ποινικών δικαστηρίων οφείλουν μέσα στον επόμενο μήνα από τότε που οι αποφάσεις ή τα βουλεύματα γίνονται αμετάκλητα να βεβαιώνουν στο δημόσιο ταμείο τα ποσά των εξόδων που έχουν επιβληθεί και δεν έχουν ακόμα εισπραχθεί». Περαιτέρω, , στο άρθρο 4 παρ. 1 του ν. 663/1977 (Α' 215), όπως η διάταξη αυτή αντικαταστάθηκε από το άρθρο 24 του ν. 2145/1993 (Α' 88), ορίζεται ότι : «1. Τα ποσά των επιβαλλομένων σε χρήμα ποινών, καθώς και τα ποσά που προκύπτουν από τη μετατροπή των στερητικών της ελευθερίας ποινών, προσαυξάνονται, κατά την είσπραξη , σε ποσοστό 92%. 2.». Εξάλλου, στο άρθρο 224 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (2717/1999, Α' 97), ορίζεται ότι : «1. Το δικαστήριο ελέγχει την προσβαλλόμενη πράξη κατά το νόμο και την ουσία, στα όρια της ανακοπής, τα οποία προσδιορίζονται από τους λόγους και το αίτημά της. 4. Στην περίπτωση της ανακοπής κατά της ταμειακής βεβαίωσης επιτρέπεται ο παρεμπόδιων έλεγχος κατά το νόμο και τα πράγματα του τίτλου βάσει του οποίου έγινε η βεβαίωση, εφόσον δεν προβλέπεται κατ' αυτού ένδικο βοήθημα που επιτρέπει τον έλεγχό του κατά το νόμο και την ουσία ή δεν υφίσταται σχετικώς δεδικασμένο».

4. Επειδή, από το συνδυασμό των πιο πάνω διατάξεων συνάγεται ότι, σε περίπτωση ανακοπής κατά ταμειακής βεβαίωσης, η οποία διενεργήθηκε με νόμιμο τίτλο απόφαση ποινικού δικαστηρίου, που επιβάλλει χρηματική ποινή, μπορούν, παραδεκτως, να προβληθούν λόγοι που αφορούν τη νομιμότητα της βεβαιωθείσας προσαυξήσεως της ως άνω χρηματικής ποινής, σε ποσοστό 92%. Και τούτο, διότι το ποσό της εν λόγω προσαυξήσεως δεν επιβάλλεται με την απόφαση του ποινικού δικαστηρίου, αλλά βεβαιώνεται ταμειακώς βάσει χρηματικού καταλόγου που αποστέλλεται από το γραμματέα

του δικαστηρίου αυτού προς την αρμόδια Δ.Ο.Υ. και κατά του οποίου δεν προβλέπεται η άσκηση προσφυγή ουσίας.

5. Επειδή, περαιτέρω, στο άρθρο 6 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών (ΕΣΔΑ), η οποία κυρώθηκε με το ν.δ. 53/1974 (Α' 256), ορίζονται τα εξής : «1. Παν πρόσωπον έχει δικαίωμα όπως η υπόθεσίς του δικασθή δίκαιως, δημοσία και εντός λογικής προθεσμίας υπό ανεξαρτήτου και αμερολήπτου δικαστηρίου, νομίμως λειτουργούντος, το οποίον θα αποφασίση επί του βασίμου πάσης εναντίον του κατηγορίας ποινικής φύσεως». Η διάταξη αυτή διέπει το σύνολο της ποινικής διαδικασίας, περιλαμβανομένης και της επιμετρήσεως της ποινής ανήκει στο δικάζον δικαστήριο, το οποίο πρέπει να πληροί τις αναφερόμενες στο ως άνω άρθρο προϋποθέσεις της νόμιμης λειτουργίας, της ανεξαρτησίας και της αμεροληψίας και να προσφέρει τις προβλεπόμενες στην ίδια διάταξη διαδικαστικές εγγυήσεις (πρβλ ΕΔΔΑ απόφαση Easterbook κατά Ηνωμένου Βασιλείου της 12^{ης} .6.2003). Κατά ακολουθία των ανωτέρω, είναι αντίθετες στην εν λόγω διάταξη της ΕΣΔΑ και μη εφαρμοστέες, κατ' άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, οι διατάξεις του άρθρου 4 παρ. 1 του ν. 663/1977, όπως αντικαταστάθηκαν από το άρθρο 24 του ν. 2145/1993, κατά το μέρος τους που ορίζουν ότι το ποσό της επιβληθείσας από ορισμένο ποινικό δικαστήριο χρηματικής ποινής προσαυξάνεται, κατά την είσπραξη, σε ποσοστό 92%. Και τούτο, διότι οι διατάξεις αυτές έχουν, κατ'ουσίαν, ως αποτέλεσμα ότι, ενώ ορισμένο πρόσωπο καταδικάζεται από ποινικό δικαστήριο σε χρηματική ποινή ορισμένου ύψους, η επιμέτρηση της οποίας, εντός των ορίων που διαγράφει ο νόμος, γίνεται από το εν λόγω δικαστήριο, κατ'εκτίμηση της προσωπικότητας του δράστη, της οικονομικής του θέσεως και της βαρύτητας του εγκλήματος, που διέπραξε, και προς επίτευξη των σκοπών της γενικής και ειδικής προλήψεως των εγκλημάτων, ακολούθως, με αποφάσεις διοικητικών οργάνων, που λαμβάνονται, κατ'εφαρμογή νόμου που αποσκοπεί αποκλειστικά στη διαφύλαξη των ταμειακών συμφερόντων του Δημοσίου, ο καταδικασθείς υποβάλλεται, τελικώς, για το έγκλημα που διέπραξε, σε ποινή σημαντικά προσαυξημένη σε σχέση με αυτήν που αρχικώς του επιβλήθηκε από το ποινικό δικαστήριο.

6. Επειδή, τέλος, στο άρθρο 20 του Συντάγματος, προβλέπεται ότι : «1. Καθένας έχει δικαίωμα στην παροχή έννομης προστασίας από τα δικαστήρια και μπορεί να αναπτύξει σε αυτά τις απόψεις του για τα δικαιώματά ή συμφέροντά του, όπως νόμος

Αριθμός Απόφασης:5154/2017

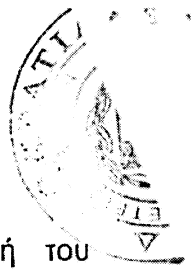
ορίζει». Περαιτέρω, στο άρθρο 4 του ΚΕΔΕ, προβλέπεται ότι : «Άμα τη βεβαιώσει ποσού τινός εις το Δημόσιον Ταμείον ως δημοσίου εσόδου ο Διευθυντής Ταμείου υποχρεούται επί πειθαρχική αυτού ευθύνη να αποστείλη προς τον οφειλέτην ατομικήν ειδοποίησιν, δυνάμενος και να κοινοποιήση ταύτην, περιέχουσαν τα στοιχεία του οφειλέτου, το είδος και το ποσόν του χρέους, το οικονομικόν έτος εις ο ανήκει τούτο, τον αριθμόν και την χρονολογίαν του τριπλοτύπου βεβαιώσεως και την χρονολογίαν πληρωμής του χρέους ή εκάστης δόσεως εις περίπτωσιν καταβολής εις δόσεις. Η ειδοποίησις αύτη αποστέλλεται προς τον οφειλέτην δια της Ταχυδρομικής Υπηρεσίας ή δι' υπαλλήλων του Δημοσίου Ταμείου 2. Η κατά την προηγουμένην παράγραφον κοινοποιουμένη ατομική ειδοποίησις δεν εξομοιούται προς την επιταγήν προς πληρωμήν. 3. Η παράλειψις αποστολής της κατά την παράγραφον 1 του παρόντος άρθρου ειδοποίησεως ουδεμίαν ασκεί επίδρασιν επί του κύρους των κατά του οφειλέτου λαμβανομένων αναγκαστικών μέτρων».

7. Επειδή, κατά την έννοια των αμέσως πιο πάνω διατάξεων, η ατομική ειδοποίηση του άρθρου 4 του ΚΕΔΕ, η οποία ακολουθεί τη νομότυπη ταμειακή βεβαίωση του ποσού του χρέους του οφειλέτη του Δημοσίου, αποσκοπεί στο να γνωστοποιηθεί στον οφειλέτη το χρέος του και η αιτία αυτού, ούτως ώστε ο ανωτέρω να είναι σε θέση να στραφεί, με τα ένδικα μέσα που προβλέπει ο Κ.Ε.Δ.Ε. και, ήδη, ο Κ.Δ.Δ., ήτοι με ανακοπή και, ενδεχομένως, με αίτηση αναστολής εκτελέσεως, κατά του νομίμου τίτλου ή να προβεί σε ρύθμιση του χρέους του. Ενόψει των ανωτέρω, και κατά σύμφωνη με το άρθρο 20 παρ. 1 του Συντάγματος ερμηνεία της διατάξεως του άρθρου 4 του Κ.Ε.Δ.Ε., τυχόν μη κοινοποίηση της ατομικής ειδοποίησεως στον οφειλέτη, η οποία θα είχε ως αποτέλεσμα να απωλέσει αυτός ορισμένο στάδιο δικονομικής προστασίας προ της λήψεως αναγκαστικού μέτρου εκτελέσεως, όπως η κατάσχεση κινητών ή ακινήτων του και ο εκπλειστηριασμός τους, καθιστά ακυρωτέες τις εν λόγω πράξεις εκτελέσεως (ΣτΕ 29/2013, 2701/2011, 1806/2011, 1705/2008, 708/2008, 1639/2003, πρβλ. ΣτΕ 1623/2015, 4357/2014, 1477/2014).

8. Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση, από τα στοιχεία του φακέλου, προκύπτουν τα εξής : Με την 1548/20.12.2005 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Πλημμελημάτων Πειραιώς, ο εφείβλητος καταδικάσθηκε σε ποινή φυλάκισης 8 μηνών, μετατρέψιμη σε χρηματική ποινή, προς 4,40 ευρώ ανά ημέρα φυλάκισης, για κατοχή εμπορεύματος που είχε εισαχθεί και τεθεί στη γενική κατανάλωση, κατά τρόπο συνιστώντα

4

το αδίκημα της λαθρεμπορίας. Με την ίδια απόφαση επιβλήθηκε στον εφεσίβλητο και χρηματική ποινή, ύψους 197.260 ευρώ, κατ'εφαρμογή της διατάξεως του άρθρου 160 παρ.2 του ν. 2960/2001, σύμφωνα με την οποία εάν για οποιονδήποτε λόγο καταστεί αδύνατη η δήμευση των εμπορευμάτων, που αποτελούν το αντικείμενο της λαθρεμπορίας, επιβάλλεται στον ένοχο χρηματική ποινή, ίση με την αξία CIF των εμπορευμάτων αυτών, καθώς και τα έξοδα της δίκης, ύψους 220 ευρώ. Η απόφαση αυτή αποτέλεσε το νόμιμο τίτλο για , βάσει σχετικού χρηματικού καταλόγου της Γραμματέως του Εφετείου Πειραιώς, βεβαίωση σε βάρος του εφεσίβλητου, με την υπ'αριθμ. 4343/266.2006 πράξη ταμειακής βεβαίωσης αρμοδίου οργάνου της ΔΟΥ Κηφισιάς, του συνολικού ποσού των 378.959,20 ευρώ, από το οποίο 197.260 ευρώ αντιστοιχούν στην επιβληθείσα, κατά τα ανωτέρω χρηματική ποινή, 220 ευρώ στα επιβληθέντα δικαστικά έξοδα και 181.479,20 ευρώ στην κατά 92% προσαύξηση της ως άνω χρηματικής ποινής, κατ'εφαρμογή της διατάξεως του άρθρου 4 παρ. 1 του ν. 663/1977. Ακολούθως, δυνάμει της υπ'αριθμ. 253/26603/2006 έγγραφης παραγγελίας του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Κηφισιάς, με την υπ'αριθμ. 1686/22.9.2006 έκθεση αναγκαστικής κατασχέσεως του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Αθηνών Βασιλείου Δήμου, κατασχέθηκε αναγκαστικά, για την ικανοποίηση της ανωτέρω απαιτήσεως, το ειδικότερα αναφερόμενο στην εν λόγω έκθεση ακίνητο ιδιοκτησίας του εφεσιβλήτου. Σχετικώς, στο φάκελο της δικογραφίας, περιλαμβάνονται : α) η υπ'αριθμ. 3987/3.7.2006 ατομική ειδοποίηση χρεών του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Κηφισιάς, η οποία απευθύνεται προς τον ανακόπτοντα και στην οποία αναφέρεται ο αριθμός και η χρονολογία της 4343/26.6.2006 πράξεως ταμειακής βεβαιώσεως, καθώς και η αιτία και το ποσό του χρέους και β) η υπ'αριθμ. 26440/6697/2006 ατομική ειδοποίηση ληξιπροθέσμων χρεών προ κατασχέσεως του ίδιου Προϊσταμένου Δ.Ο.Υ., η οποία, επίσης, απευθύνεται προς τον εφεσίβλητο και στην οποία αναφέρεται το ποσό του χρέους του, χωρίς να γίνεται μνεία του αριθμού και της χρονολογίας της πράξεως ταμειακής βεβαιώσεως αυτού και της αιτίας του χρέους. Κατά των πράξεων αυτών ο εφεσίβλητος άσκησε την, με ημερομηνία κατάθεσης 10.10.2006, ανακοπή ζητώντας την ακύρωσή τους. Με την εκκαλούμενη απόφαση η ανακοπή αυτή έγινε εν μέρει δεκτή , ακυρώθηκε εν μέρει η υπ'αριθμ. 4343/26.6.2006 πράξη ταμειακής βεβαιώσεως του αρμοδίου οργάνου της Δ.Ο.Υ. Κηφισιάς και περιορίσθηκε το ταμειακώς βεβαιωτέο ποσό στις 197.480 ευρώ ,ήτοι 197.260 ευρώ που αντιστοιχούν στην επιβληθείσα χρηματική ποινή και 220 ευρώ, που αντιστοιχούν στα επιβληθέντα δικαστικά έξοδα, ενώ ακυρώθηκε η υπ'αριθμ.

Αριθμός Απόφασης: 5154/2017

1686/22.9.2006 έκθεση αναγκαστικής κατασχέσεως του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Αθηνών Βασιλείου Δήμου. Ειδικότερα, το πρωτόδικο Δικαστήριο δέχθηκε τον ισχυρισμό του εφεσίβλητου ότι ο υπολογισμός της προσαύξησης 92% επί της χρηματικής ποινής, που του επιβλήθηκε από το ποινικό δικαστήριο, είναι μη νόμιμος, διότι παραβιάζει το άρθρο 6 παρ. 1 της ΕΣΔΑ, καθόσο συνεπάγεται την τελική επιμέτρηση της ποινής όχι από το αρμόδιο δικαστήριο, αλλά από άλλο δημόσιο όργανο. Περαιτέρω, απέρριψε τον ισχυρισμό του εκκαλούντος Ελληνικού Δημοσίου, ότι ο παραπάνω λόγος, απαραδέκτως, προβλήθηκε στα πλαίσια της ασκηθείσας ανακοπής και όχι κατόπιν ασκήσεως προσφυγής, κατά του οικείου χρηματικού καταλόγου της Γραμματέως του Εφετείου Πειραιώς, διότι από καμία διάταξη δεν προβλέπεται άσκηση προσφυγής ουσίας κατά του χρηματικού αυτού καταλόγου. Τέλος, το Δικαστήριο δέχθηκε ότι, μη νόμιμα συντάχθηκε σε βάρος ακινήτου του εφεσίβλητου, η υπ' αριθμ. 1686/22.9.2006 έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης, διότι δεν είχε προηγηθεί νομότυπη κοινοποίηση σε αυτόν ατομικής ειδοποίησεως, με την οποία να ενημερώνεται για τη διενεργηθείσα σε βάρος του βεβαίωση και για την αιτία και το ύψος της οφειλής του.

9. Επειδή, με την κρινόμενη έφεση, το εκκαλούν Ελληνικό Δημόσιο ισχυρίζεται ότι ο υπολογισμός της προσαύξησης ποσοστού 92% από το γραμματέα του αρμόδιου δικαστηρίου προβλέπεται από το νόμο, αφορά τον απλό λογιστικό προσδιορισμό και δεν αποτελεί ανάθεση της επιμέτρησης της τελικής ποινής σε διοικητικό όργανο, όπως εσφαλμένα έκρινε η εκκαλούμενη απόφαση. Περαιτέρω, το εκκαλούν ισχυρίζεται ότι, ακόμη και υπό την σαφώς αντικρουόμενη εκδοχή, ότι αυτή η κρίση είναι ορθή, η εν λόγω πράξη, ως εκτελεστού χαρακτήρα πράξη διοικητικού οργάνου, θα μπορούσε να ελεγχθεί με το ένδικο βοήθημα της προσφυγής και όχι με ανακοπή, κατά τα οριζόμενα στη διάταξη του άρθρου 224 παρ. 4 του ΚΔΔ, όπως, επίσης, εσφαλμένα δέχθηκε η εκκαλούμενη. Ο ισχυρισμός, όμως, αυτός ενόψει των όσων αναφέρθηκαν στη μείζονα σκέψη, είναι απορριπτέος, ως αβάσιμος, και κατά τα δύο σκέλη του. Και τούτο διότι οι διατάξεις του άρθρου 4 παρ. 1 του ν. 663/1977, όπως αντικαταστάθηκαν από το άρθρο 24 του ν. 2145/1993, βάσει των οποίων γίνεται ο λογιστικός προσδιορισμός της επιβλητέας χρηματικής ποινής, κατ' ουσίαν οδηγεί σε έκδοση πράξης, από διοικητικό όργανο, του ύψους της τελικής επιμέτρησης της ποινής των καταδικασθέντων σε χρηματικές ποινές, από ποινικά δικαστήρια, και, συνεπώς οι διατάξεις αυτές είναι μη εφαρμοστέες, ως αντικείμενες στο άρθρο 6 παρ. 1 της ΕΣΔΑ.

10. Επειδή, περαιτέρω, προβάλλεται από το εκκαλούν Ελληνικό Δημόσιο ότι, το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο εσφαλμένα προέβη σε ερμηνεία του δικογράφου της ανακοπής, η οποία είχε ως αποτέλεσμα τον έλεγχο διάφορου λόγου ανακοπής, αντίθετα από όσα επιβάλλονται από τη διάταξη του άρθρου 224 παρ. 1 του ΚΔΔ, και τούτο διότι, η εκκαλούμενη απόφαση, κατ'εσφαλμένη εκτίμηση του δικογράφου (σελίδα 10 της απόφασης) δέχθηκε ότι προβλήθηκε ως ισχυρισμός από τον, ήδη, εφεσίβλητο, ότι η έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης εκδόθηκε παράνομα, χωρίς να έχει κοινοποιηθεί προηγουμένως σε αυτόν ατομική ειδοποίηση, με την οποία να ενημερώνεται για τη διενέργεια ταμειακής βεβαίωσης σε βάρος του, καθώς και για την αιτία και το ύψος της οφειλής, ενώ με το δικόγραφο της ανακοπής, ο ανωτέρω, προέβαλε ότι δεν του κοινοποιήθηκε η πράξη της ταμειακής βεβαίωσης, χωρίς να αναφέρεται σε πράξη ατομικής ειδοποίησης. Ο λόγος, όμως, αυτός της κρινόμενης εφέσεως, είναι απορριπτέος, ως αλυσιτελώς προβαλλόμενος. Και τούτο διότι, από κανένα στοιχείο του φακέλου δεν προκύπτει νομότυπη κοινοποίηση ή αποστολή στον εφεσίβλητο, παρόμοιας ατομικής ειδοποίησης, ούτε και εκείνης της 26440/6697/2006 περί ληξιπροθέσμων χρεών προ της κατασχέσεως, με αποτέλεσμα να μην αναπληρώνεται η, κατά το άρθρο 4 του ΚΕΔΕ, έλλειψη της κοινοποίησης ατομικής ειδοποίησης, όπως επιτάσσουν οι προαναφερόμενες διατάξεις και η ερμηνεία τους και να καθίσταται, εξ αυτού του λόγου, μη νόμιμη η λήψη του αναγκαστικού μέτρου της κατασχέσεως του συγκεκριμένου ακινήτου του εφεσίβλητου.

11. Επειδή, κατ'ακολουθία των ανωτέρω, η κρινόμενη έφεση, πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της, κατ'εκτίμηση δε των περιστάσεων να απαλλαγεί το εκκαλούν Ελληνικό Δημόσιο από τη δικαστική δαπάνη του εφεσίβλητου και των δύο βαθμών δικαιοδοσίας (άρθρο 275 παρ. 1 εδ. ε' του ΚΔΔ).

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

Απορρίπτει την έφεση.

Απαλλάσσει το Ελληνικό Δημόσιο από τη δικαστική δαπάνη του εφεσίβλητου και των δύο βαθμών δικαιοδοσίας.

Αριθμός Απόφασης:5154/2017

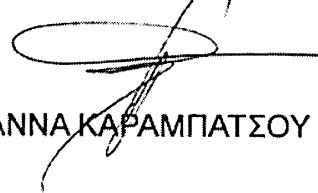
Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 29 Σεπτεμβρίου 2017 και δημοσιεύθηκε στην ίδια πόλη, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του Δικαστηρίου, στις 2 Οκτωβρίου 2017.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΣΠΕΤΣΕΡΟΠΟΥΛΟΥ

Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

ΙΩΑΝΝΑ ΚΑΡΑΜΠΑΤΣΟΥ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΗΓΑΣ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΦΙΛΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Αθήνα 3-10-2017
..... Γραμματέας

..... τουλου Αντωνία